

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3599 van 13 november 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X.
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 8 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en zijn advocaat K. VERBRUGGEN en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

- 1.1 Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 januari 2007, verklaart er zich op 4 januari 2007 vluchteling.
- 1.2 De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 19 juli 2007, verstuurd op 25 juli 2007.
- 1.3 De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp X, in de provincie X. U bent van Hazara-origine en verklaart geboren te zijn in 1990 en aldus minderjarig te zijn. In de tweede helft van 1379 (2000) kwam u 's avonds thuis en zag u dat uw huis in brand stond. Uw vader, uw broer en zijn echtgenote en kinderen kwamen bij deze brand om het leven. U vernam van uw moeder dat uw huis in brand werd gestoken, omdat uw vader lessen in het christendom gaf. Zij spoorde u aan uw dorp te verlaten. Noch diezelfde avond ging u naar X en vervolgens naar X, waar uw neef woonde. Onmiddellijk na uw aankomst in X werd u echter ontvoerd door enkele onbekenden die u gedurende vijf jaar in hun huis opsloten. Op een niet nader bepaalde dag kon u ontsnappen. U sprak een winkelier aan die uw neef kende. Hij sloot onmiddellijk zijn winkel en bracht u vervolgens naar het huis van uw neef. Daar trof u ook uw moeder aan. Omdat u in gevaar verkeerde, verkocht zij haar juwelen. Met dit geld regelde uw neef uw vlucht uit Afghanistan. U reisde via Iran en Turkije naar Europa. U doorkruiste Griekenland en Italië alvorens u in België aankwam op 3 januari 2007. De volgende dag startte u de asielprocedure. In België woont u christelijke kerkvieringen bij, omdat u zich, in het spoor van uw vader, wil bekeren tot het christendom. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara voor, een krantenartikel en een opsporingsbericht. Priester X, pastoor van de Parochie X in X, legde drie brieven voor, alsook een officiële verklaring volgens dewelke u op 20 mei 2007 het Sacrament van het Doopsel ontving.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4 De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
- verzoeker gaf blijk van een gebrek aan medewerking door gedurende de gehoren voor het Commissariaat-generaal te weigeren op de gestelde vragen te antwoorden en deze te ontwijken;
 - er kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker omtrent zijn verblijf van vijf jaar in X en omtrent de activiteiten van zijn vader in X, gezien deze uiterst oppervlakkig, ontwijkend en summier zijn;
 - de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt versterkt door zijn gebrekkige kennis van het christendom;
 - niettegenstaande verzoeker verklaarde in 1990 te zijn geboren, kan ten gevolge van de medische test verzoeker niet beschouwd worden als minderjarige;
 - de door verzoeker neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen;
 - er wordt getwijfeld aan de authenticiteit van de identiteitsdocumenten (taskara).

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (E.V.R.M.), waarbij niemand mag worden onderworpen aan foltering noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Verzoeker stelt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden onderworpen aan onmenselijke en vernederende straffen, gezien hij zich heeft bekeerd tot het christendom. Verzoeker meldt dat Afghanistan een moslimstaat is, waar geen andere godsdienst wordt erkend en waar het belijden van het christelijk geloof door het huidige regime wordt vervolgd. Dit werd enige maanden terug immers bewezen toen een Afghaanse rechtbank een man ter dood veroordeelde omdat hij zich had bekeerd tot het christendom. Dit vonnis werd vervolgens slechts onder grote internationale druk hervormd.

- 2.2. Wat de opgeworpen schending van artikel 3 van het E.V.R.M. betreft, kan worden gesteld dat in het kader van huidig beroep de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de bevoegdheid heeft om artikel 3 E.V.R.M. rechtstreeks te toetsen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel het reële risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst in casu in het kader van de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Het louter declaratief karakter van de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat niet toe ter zake tot een beoordeling over te gaan.

- 2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing uitgebreid in gaat op de oppervlakkige, summiere en ontwijkende verklaringen van verzoeker omtrent zijn verblijf in X, omtrent de activiteiten van zijn vader op het ogenblik dat hij in X woonde en omtrent de twijfel aangaande de authenticiteit van de identiteitsdocumenten. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de motieven van de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling niet weerlegt in zijn verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van de verzoekende partij kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

- 3.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus kan het volgende worden opgemerkt. Overeenkomstig artikel 48/4 § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict; uit de Memorie van Toelichting bij de wet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land "aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu".

Diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten. Het UNHCR heeft lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en per district. UNHCR heeft deze lijst met "onveilige" districten opgesteld aan de hand van zeer specifieke criteria waaronder: hevige voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en coalitie- en regeringstroepen anderzijds, systematische intimidatie door opstandelingen, gedwongen militaire inlijving en

dwangarbeid, aanvallen van opstandelingen met bomaanslagen en raketaanvallen, gevechten tussen rivaliserende facties en het systematisch heffen van illegale belastingen met bedreiging voor het leven, veiligheid en vrijheid (vrije vertaling). UNHCR stelt verder dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker is afkomstig uit de provincie X. Het UNHCR stelt in haar laatst bijgewerkte nota van september 2007 met betrekking tot de veiligheidssituatie dat de volledige provincie X als onveilig kan worden beschouwd. Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 13 november 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. H. NURDOGAN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. NURDOGAN

A. VAN ISACKER